



Jurisprudentie

Zaak C-49/14

**Finanmadrid EFC SA
tegen
Jesús Vicente Albán Zambrano e.a.**

(verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena)

„Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen — Betalingsbevelprocedure — Gedwongen executie — Bevoegdheid van de nationale executierechter om de nietigheid van een oneerlijk beding ambtshalve te onderzoeken — Beginsel van het gezag van gewijsde — Doeltreffendheidsbeginsel — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Rechterlijke bescherming”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 18 februari 2016

1. *Prejudiciële vragen — Bevoegdheid van het Hof — Grenzen — Bevoegdheid van de nationale rechter — Vaststelling en beoordeling van de feiten van het geding — Noodzaak van een prejudiciële vraag en relevantie van de gestelde vragen*

(Art. 267 VWEU)

2. *Bescherming van de consument — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Richtlijn 93/13 — Betalingsbevelprocedure — Rechter die kennisneemt van de zaak, niet bevoegd om de nietigheid van een oneerlijk beding ambtshalve te onderzoeken bij de executie van het bevel — Beginsel van procedurele autonomie — Eerbiediging van het gelijkwaardigheidsbeginsel en van het doeltreffendheidsbeginsel — Onverenigbaarheid met het doeltreffendheidsbeginsel — Gezag van gewijsde van de beslissing waarbij de betaling wordt bevolen*

(Richtlijn 93/13 van de Raad)

1. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punten 27, 31, 32)

2. Richtlijn 93/13 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moet aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een regeling van een lidstaat, waarbij de rechter die verzocht is om executie van een betalingsbevel, niet ambtshalve mag beoordelen of een beding in een consumentenovereenkomst oneerlijk is, wanneer de instantie waarbij het verzoek om een betalingsbevel is ingediend, niet bevoegd is om tot een dergelijke beoordeling over te gaan.

Wanneer het verloop en de bijzondere kenmerken van de betalingsbevelprocedure immers van dien aard zijn dat, tenzij er sprake is van de gevallen waarin de rechter optreedt, de betalingsbevelprocedure wordt beëindigd zonder dat nagegaan kan worden of een

consumentenovereenkomst oneerlijke bedingen bevat, en als de rechter die verzocht is om executie van het betalingsbevel, dus niet bevoegd is om ambtshalve te beoordelen of er dergelijke bedingen zijn, kan de consument immers te maken krijgen met een executoriale titel zonder op enig moment in de procedure de garantie te hebben dat die beoordeling plaatsvindt. Een dergelijke regeling doet afbreuk aan de doeltreffendheid van de uit richtlijn 93/13 voortvloeiende rechten. Deze rechten kunnen alleen effectief worden beschermd indien het procesrecht van een lidstaat erin voorziet dat in de betalingsbevelprocedure of de procedure tot executie van het betalingsbevel ambtshalve wordt getoetst of er sprake is van oneerlijke bedingen in de consumentenovereenkomst.

Dat de beslissing van de instantie waarbij het verzoek om een betalingsbevel is ingediend, krachtens het procesrecht van een lidstaat gezag van gewijsde en een soortgelijke werking als een rechterlijke beslissing heeft, doet niets af aan deze vaststelling. Een dergelijke regeling betreffende de wijze waarop het beginsel van het gezag van gewijsde ten uitvoer wordt gelegd in de betalingsbevelprocedure, verdraagt zich niet met het doeltreffendheidsbeginsel, aangezien deze regeling in door ondernemers tegen consumenten ingestelde procedures de handhaving van de bescherming die richtlijn 93/13 aan consumenten wil bieden, onmogelijk of uiterst moeilijk maakt.

(cf. punten 40, 41, 43, 45-47, 48, 54, 55 en dictum)